

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 20 marca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Garlsson Real Estate SA, w likwidacji; Stefano Ricucci; Magiste International SA / Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Sprawa C-537/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2003/6/WE — Manipulacje na rynku — Sankcje — Przepisy krajowe przewidujące sankcję administracyjną i sankcję karną za ten sam czyn — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 50 — Zasada ne bis in idem — Karnoprawny charakter sankcji administracyjnej — Tożsamość czynu — Artykuł 52 ust. 1 — Ograniczenia w stosowaniu zasady ne bis in idem — Przesłanki)

(2018/C 166/14)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Garlsson Real Estate SA, w likwidacji; Stefano Ricucci, Magiste International SA

Druga strona postępowania: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Sentencja

- 1) Wykładni art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy dokonywać w ten sposób, że przepis ten stoi na przeszkodzie przepisom krajowym, które dopuszczają możliwość prowadzenia postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej o charakterze karnym wobec osoby, która popełniła czyn zabroniony polegający na dokonywaniu manipulacji na rynku, za który to czyn owa osoba została już skazana prawomocnym wyrokiem sądu karnego, o ile tylko kara orzeczona w owym wyroku skazującym, mając na uwadze szkodliwość społeczną popełnionego przestępstwa, stanowi skuteczną, proporcjonalną i odstraszącą reakcję na nie.
- 2) Zasada ne bis in idem wyrażona w art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej przyznaje jednostkom prawo, na które mogą one powołać się bezpośrednio w ramach sporu takiego jak spór rozpatrywany w postępowaniu głównym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 22 z 23.1.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 marca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep – Niderlandy) – J. Klein Schiphorst / Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Sprawa C-551/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Zabezpieczenie społeczne — Umowa między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską — Koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego — Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 — Artykuły 7, 63 i 64 — Świadczenia z tytułu bezrobocia — Bezrobotny udający się do innego państwa członkowskiego — Zachowanie prawa do świadczeń — Czas trwania]

(2018/C 166/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: J. Klein Schiphorst

Druga strona postępowania: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Sentencja

Artykuł 64 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie środkowi krajowemu, takiemu jak rozpatrywany w sprawie głównej, nakładającemu na właściwą instytucję obowiązek oddalania co do zasady każdego wniosku o przedłużenie okresu eksportu świadczeń z tytułu bezrobocia powyżej trzech miesięcy, chyba że wspomniana instytucja uzna, iż odmowa uwzględnienia tego wniosku prowadziłaby do nieracjonalnego skutku.

(¹) Dz.U. C 30 z 30.1.2017.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 marca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus – Finlandia) – Postępowanie wszczęte przez Astellas Pharma GmbH

(Sprawa C-557/16) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2001/83/WE — Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Artykuły 28 i 29 — Zdecentralizowana procedura udzielania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego — Artykuł 10 — Generyczny produkt leczniczy — Okres ochrony danych dotyczących referencyjnego produktu leczniczego — Uprawnienie właściwych organów państwa członkowskiego do ustalania rozpoczęcia okresu ochrony danych — Właściwość danych sądów państw członkowskich do kontroli ustalenia rozpoczęcia okresu ochrony danych — Skuteczna ochrona sądowa — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 47)

(2018/C 166/16)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Astellas Pharma GmbH

Przy udziale: Helm AG, Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus (Fimea)

Sentencja

1) Artykuł 28 i art. 29 ust. 1 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/26/UE z dnia 25 października 2012 r., należy interpretować w ten sposób, że w ramach procedury zdecentralizowanej wydawania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu generycznego produktu leczniczego właściwy organ państwa członkowskiego, którego dotyczy ta procedura, nie może sam określić początku okresu ochrony danych referencyjnego produktu leczniczego przy przyjmowaniu, na podstawie art. 28 ust. 5 tej dyrektywy, decyzji dotyczącej dopuszczenia do obrotu owego generycznego produktu leczniczego w tym państwie członkowskim.